

Ve dnech 11. až 12. srpna se v Harrachově uskutečnil čtvrtý ročník Red Bull 400, což je výběh na vrchol skokanského můstku K120. Po oba dny se na start postavilo dohromady na 1 300 běžců a běžkyň. Netušil jsem, do čeho jdu, ale přesto jsem se těšil. Lákalo mě se tohoto závodu zúčastnit, jenže většinou se to potkalo s jinými závody MS ve skyrunningu nebo s jiným závodem České série. Jako reprezentant mám tyto závody na prvním místě. Měl jsem velký respekt z mezinárodní účasti a konkurence více než 600 mužů, za které jsem musel tentokrát běžet. Jsem letos sice ještě junior, ale taková kategorie v závodech v Harrachově není. Obavy, abych postoupil do hlavního závodu, byly velké.

Napálil jsem nominační běh, co to šlo. V cíli hlásí, že mám rekord ze všech rozběhů, ale moje nohy byly jako beton. Za mnou byla opravdu velká mezera a hlavou mi proběhlo, že je asi něco špatně. Zkušenost ze sprintu ve světovém mistrovství, kde jsem do finále nepostoupil o pár vteřin, mě hnala jako o život. Báł jsem se, aby se to neopakovalo i v Harrachově. Jenže jsem to přehnal. Potřeboval jsem se co nejdříve zmátořit do hlavního rozběhu, odkud postupuje pouhých 50 závodníků. Při nominaci postupuje pouze první a ostatní na čas. Nakonec jsem měl nejlepší čas ze všech. Dělal jsem, co jsem mohl, a najednou stojím na startu. Pocity smíšené, ale jsem odhodlán dát do toho všechno. Tentokrát se běží celých 400 metrů. Nominace byla pouze na 230 metrů. Rozbívám to jako první, ale nechci to přepálit. V nejstrmějším stoupání se sklonem 37 stupňů nohy začínají tuhnout. Začínám ztrácet na špičku a nabíhám na odrazový můstek na pátém místě. Soupeři mají tretry s hřeby a mě boty kloužou. Přesto se mi daří stahovat ztrátu, přibližuji se a dostávám se na čtvrté místo. Vidím, že kolega na třetím místě už má potíže, a tak přidám. Přibližuji se, jsem půl metru za ním, ale už je tu cíl. Bohužel to nevyšlo. I tak mám radost, jsem první z českých závodníků. Při závodech byla vynikající atmosféra, která vás dostane.

David Novák